

20. september 2013

I henhold til Inatsisartuts forretningsorden § 37 fremsender jeg følgende spørgsmål til Naalakkersuisut:

1.

Er Naalakkersuisut enige med konklusionerne i den rapport om uranudvinding der er udarbejdet af Lett advokatfirma, DCE og PwC? Naalakkersuisut bedes redegøre for alle de punkter hvor man måtte være uenige i konklusionerne.

2.

Den danske udenrigsminister har udtalt, at han betragter de konklusioner som advokatfirmaet Lett kommer med som et partsindlæg. Den danske stat konkluderer i modsætning med advokatfirmaet Lett, at alle former for brydning af og eksport af uran er et sikkerhedspolitisk anliggende. Forventer Naalakkersuisut at have en afklaring med den danske stat inden den 8. oktober omkring denne juridiske uenighed?

3.

Hvilken betydning har det for Inatsisartuts behandling af punkt 106, at det lige nu er uklart om der er tale om et sikkerhedspolitisk anliggende eller ej? Kan det skabe usikkerhed om enkelte af konsekvenserne ved en ophævelse? Hvis ja bedes det oplyst hvilke.

4.

Hvilke konkrete skridt vil Danmark og Grønland nu tage for at løse uenigheden? Der ønskes en udtømmende liste over de handlemuligheder der er ved løsningen af tvister mellem parterne i Rigsfælleskabet.

5.

Kan Danmark formelt set forhindre Grønland i at tillade brydning af radioaktive mineraler?

6.

Formanden for Naalakkersuisut, Aleqa Hammond, har udtalt at der selvfølgelig er aspekter af en eventuel uranudnyttelse og eksport, som har sikkerheds- og forsvarspolitiske konsekvenser. Disse aspekter vil Aleqa Hammond i fællesskab afklare med Danmark. Kan denne udtalelse udbygges nærmere, herunder hvilke konkrete aspekter Aleqa Hammond tænker på.

(Medlem af Inatsisartut, Naaja H. Nathanielsen)

Begrundelse:

Inatsisartuts beslutning om en fremtidig uranudvinding og eksport er nu mindre end en måned væk. Desværre hersker der fortsat forvirring om hvad det egentligt er Inatsisartut skal stemme om og hvad konsekvenserne af denne beslutning er. Denne forvirring kan ingen være tjent med. Det gør det endnu værre, at en del af forvirringen stammer fra det politiske niveau – der som bekendt er dem der skal træffe beslutningen.

Den 16. september afholdt formanden for Naalakkersuisut pressemøde sammen med den danske udenrigsminister, Villy Søvndal. Et af emnerne var uranudvinding. Her kom det frem, at den danske regering ikke er enige med de konklusioner som Naalakkersuisuts advokatfirma kommer med, omkring uranudvinding.

Den danske stat mener fortsat, at uranudvinding og eksport fra Grønland, har sikkerheds- og forsvarspolitiske konsekvenser for Rigsfællesskabet. Dermed giver de udtryk for en anden holdning end advokatfirmaet Lett, der mener at så længe uranen brydes og eksporteres til fredelige formål, så er det ikke et sikkerhedspolitisk anliggende for den danske stat.

Derudover har Siumuts politiske ordfører under åbningsdebatten udtalt, at Inatsisartut nu skal tage stilling til urans lødighed. Men urans lødighed er ingen steder nævnt i det forslag som Naalakkersuisut har lagt frem.

Det er også en udbredt misforståelse, at Inatsisartut skal tage stilling til uran som biprodukt. Men dette er heller ikke korrekt. Inatsisartut skal tage stilling til brydning af uran, uanset om der er tale om et hoved- eller biprodukt.

Det er ikke trygt, at der hersker så stor usikkerhed om afstemningstemaet, så kort tid før afstemningen skal finde sted. Og vi må alle, uanset vores holdning til uranbrydning, sikre os at vi udtaler os på baggrund af fakta og faktiske forhold.

Jeg skal på forhånd bede om at samtlige spørgsmål besvares indenfor 10 arbejdsdage.